

PROIECT

**privind principalele obiective pe care le voi urmări în cazul
alegerii în Consiliul Superior al Magistraturii**

2012

Judecător Mădălina Afrăsinie
Judecător Tribunalul Bucureşti, Secţia a VI-a Civilă
(doar judecător)

Introducere

„Neincrederea în justiție și disprețul fata de judecători reprezintă începutul disoluției sociale”

Sunt judecător din anul 2003, de când am absolvit Institutul Național al Magistraturii (cu durată de doi ani). Am 10 ani vechime în magistratură, exclusiv în funcția de judecător. Am promovat pe rând examenele necesare pentru a ajunge judecător de tribunal, îndeplinind această funcție din anul 2009.

Sunt membru în Uniunea Națională a Judecătorilor din România.

De ce candidez pentru calitatea de membru al Consiliului Superior al Magistraturii? De ce nu rămân în continuare simplu judecător?

Pentru că am credință că sunt în stare să aduc, dacă voi fi aleasă, „în nou” Consiliu Superior al Magistraturii, un suflu nou, care să dinamizeze activitatea acestui organism, organism în care noi toți am investit multe și nu am obținut mai nimic.

Sunt, de asemenea, convinsă, ca această dorință se regăseste în persoana multor altor colegi, colegi care, din nesericire pentru acest sistem aleg să nu se implice și în alte activități. Majoritatea judecătorilor (și aici, recunosc m-am regăsit și eu) se ocupă strict de activitatea lor și consideră că menirea judecătorului este să facă dreptate, nu să facă strategii sau să ia atitudine.

Apreciez că această atitudine poate fi considerată oportună într-un stat de drept, așa cum, din pacate România nu mai este.

Cei care cunosc eu adevărat problemele din justiție suntem noi, magistrații, motiv pentru care consider că trebuie să ma implic/să ne implicam.

Avgând în vedere activitățile la care am participat (negocieri în materia legii salarizării, susținerea independenței reale a activității de judecător, mica reformă, care, din pacate s-a dovedit un mare eșec pentru noi, practicienii și exemplele pot continua) sunt convinsă că îi pot reprezenta pe toți colegii mei, de la nivelul tuturor instanțelor, motiv pentru care m-am decis să candidez.

În anul scurs de la investitura asa numitului „Nou CSM” am observat cu atenție activitatea sau mai bine spus, *inactivitatea* Consiliului, constatănd că acesta a ajuns să reprezinte orice altceva mai puțin pe noi, magistrații. Apreciez că ideile mele sunt clare

despre cum trebuie să funcționeze în primul rând sistemul judiciar(pentru că pe acesta îl reprezentăm în Consiliu) și Consiliul, în general.

Împrejurarea că „noul” CSM este un organism colectiv, nu mă împiedică să afirm că obligația pe care mi-o asum este una de rezultat și nu una de mijloc, pentru că, nu-i asa, noi nu suntem politicieni, ajunși acolo prin promisiuni, ci suntem reprezentanții colegilor noștri, trimiși acolo ca să vorbim în numele lor. Ce voi face eu, dacă voi fi aleasă, va fi să fiu la fel cum mă cunoașteți: onestă și voi folosi toate argumentele necesare pentru a convinge majoritatea membrilor Consiliului la luarea hotărârilor pe care le apreciez conforme cu legea și în interesul colegilor, judecători și procurori.

Dacă voi fi aleasă, nu voi candida pentru a promova la Curtea de Apel pe perioada mandatului de membru al CSM.

Prezentare sintetică

Lucrarea de față își propune să se constituie într-un proiect managerial care, pornind de la activitatea curentă a Tribunalului București, să ofere răspunsuri cât mai detaliate problemelor cu care se confruntă instanțele, precum și permanentei nevoii de optimizare a activității acestora.

Susțin respectarea independenței magistraților față de toate ingerințele care apar, știut fiind că un judecător independent este singurul care poate apăra în mod eficient drepturile și libertățile cetățenilor. Acesta trebuie să fie primul obiectiv al Consiliului Superior al Magistraturii, obiectiv pe care, din păcate, până în prezent a fost ratat de acest organisme.

Consiliul de astăzi trebuie eficientizat. Unele dintre hotărârile sale se dovedesc netemeinice, altele neinspirate sau „condamnate” de magistrați. Unele proiecte rămân pe hârtie, singura scuză fiind cea legată de imposibilitatea asigurării „unei majorități”.

Un nou consiliu va fi suficient decât dacă, concomitent se va realiza o creșterea gradului de implicare a judecătorilor și procurorilor în adoptarea deciziilor ce privesc sistemul judiciar în ansamblul său.

Obiective principale

I. Asigurarea respectării independenței magistraților

Puterea legislativă, puterea executivă și presa trebuie să înțeleagă că beneficiarul independenței magistraților în general și al independenței judecătorilor în special este cetățeanul în general și justițiabilul în special. Doar un judecător independent este capabil să poată apăra în mod efficient drepturile și libertățile cetățenilor.

Asigurarea respectării independenței magistraților trebuie să fie primul obiectiv al consiliului. Iar aici rolul Consiliului este unul extrem de important, rol care, din păcate a fost abandonat, fiind menționat într-un antet în documentele emise de acesta.

Independența față de factorul politic - componența CSM în perspectiva revizuirii Constituției.

Potrivit proiectului lansat spre dezbatere publică de administrația prezidențială se dorește largirea controlului societății civile asupra justiției, control pe care îl consider că fiind dezastruos pentru noi, fie că suntem judecători fie că suntem procurori.

Ceea ce ar trebui să ne îngrijoreze este tendința politicului de a-și asigura controlul asupra justiției. Astfel, proiectul de revizuire a Constituției prevede în art. 133 reducerea numărului judecătorilor aleși din CSM de la 9 la 5 membri, aducându-l la egalitate cu numărul de procurori aleși în CSM, fiind însă crescut masiv numărul reprezentanților societății civile de la 2 la 6 membri (3 membri ar urma să fie numiți de Președintele României și alți 3 de către Parlamentul unicameral viitor). Mai trebuie observat că dispozițiile constitutionale reglementează desfășurarea activității CSM atât în plen, cât și pe secții, lucrări la care vor participa și reprezentanții societății civile.

Rolul esențial al CSM, conform art. 133 alin. 1 din Constituție, este acela de garant al independenței justiției. Or, în componența CSM imaginată de proiectul de revizuire, la ambele secții reprezentanții desemnați de clasa politică (inclusiv ministru de justiție, politician prin esența funcției) vor detine majoritatea, astfel încât se ajunge la consecința că în chestiuni importante și delicate deseori (de exemplu delegări în funcții

de conducere în instanțe și parchete, în materie disciplinară, precum și în alte situații cu relevanță majoră asupra modului de funcționare a instanțelor și parchetelor) decizia să fie lăsată practic de persoane numite politice, care nu îndeplinesc exigențele principiului independenței, specific pentru funcționarea Autorității Judecătorești.

Împotriva acestei forme a proiectului de revizuire a Constituției revine Consiliului săcina de a lupta, pentru a putea fi salvat principiul independenței justiției, pentru a împiedica aducerea puterii judecătorești în stare de obediенă față de celelalte două puteri statale.

Prelucrarea bugetului instanțelor de către Înalta Curte de Casație și Justiție (obiectiv eșuat al „noului” CSM), pentru a înlătura influența – inevitabilă până în prezent – a politicului (prin intermediul Ministerului Justiției) în acest domeniu.

Nu în ultimul rând, consider că membrii CSM trebuie să apere ferm și componenta materială a independenței magistraților, folosind orice mijloace prevăzute de lege, necesare în acest scop.

Atacurile din presă asupra independenței magistraților.

Trebuie făcută diferență între critica constructivă făcută prin presă și presiunile făcute prin intermediul mass-media pentru soluționarea într-un anumit sens a unui anumit dosar în particular. Acestea din urmă trebuie respinse în mod ferm, nu ca până în prezent, când comunicatele de presă sau intervențiile în mass media sunt făcute abia la câteva zile după apariția stiri. La fel trebuie procedat și în cazul demersurilor de orice natură care aduc atingere reputației, independenței și imparțialității magistraților.

Foarte importantă este corelarea independenței magistraților cu responsabilitatea/răspunderea și integritatea, iar aici ajungem la materia disciplinară (un obiectiv, din nou eșuat al actualului consiliu).

Consider că Inspectia Judiciară trebuie să fie menținută la CSM, acesta fiind unul din rohurile constituționale și legale esentiale ale Consiliului, conform art. 133-134 din Constituție. Acest aspect nu este negociabil. O inspecție care ar depinde în orice fel de Ministerul Justiției sau de parlament ar fi un instrument extrem de periculos pentru

îndependența magistraților și ar încălcă dispozițiile art. 1 alin. 4 din Constituție privind separația și echilibrul puterilor în stat(să ne amintim perioada când Inspeția Judiciară era în subordinea ministerului justiției).

Verificările Inspeției Judiciare trebuie să se desfășoare cu respectarea strictă a limitelor prevăzute prin dispozițiile art. 46 alin. 2 și art. 64 alin. 2 din Legea nr. 304/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și a prevederilor art. 97 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, evident în lumina prevederilor constituționale și a celor europene ce reglementează răspunderea disciplinară și statutul magistraților (verificări care, din păcate încep să ignore dispozițiile legale sus menționate).

Consolidarea capacității Inspeției Judiciare nu se poate face însă fără finanțarea tuturor posturilor de inspector vacante, astfel încât acest punct este încă unul care, deși este aparent responsabilitatea CSM, în realitate depinde exclusiv de voința reală a executivului de a asigura, printr-un buget corespunzător, atingerea obiectivelor de referință stabilite în cadrul Mecanismului de cooperare și verificare.

Degrevarea judecătorilor de atribuții nejurisdicționale. Mă refer aici în principal la atribuții prevăzute în regulamentul de ordine interioară și de alte regulamente, atribuții ce nu sunt legate direct de activitatea de judecată. Consider că trebuie continuat proiectul privind transferul sarcinilor administrative de la judecători la grefieri prin redefinirea statutului funcției de grefier cu studii superioare juridice și a competențelor acesteia.

De asemenea, mă refer și la participarea la procedurile electorale, sens în care trebuie declanșată și susținută o campanie la nivelul puterii legislative, dar și la nivelul publicului larg, pentru a se accepta ideea neparticipării magistraților la aceste activități (sau a participării voluntare, nu obligatorii), această trebuind a fi făcută numai printr-o modificare a legii și nu printr-un punct de vedere al CSM, fără nicio valoare.

Nu consider oportună o eliminare sau diminuare a interdicțiilor sau incompatibilităților prevăzute de lege pentru magistrați, deoarece ele reprezintă o garanție nu numai pentru independența și imparțialitatea magistraților, ci și pentru justițabili, principali beneficiari ai actului de justiție.

II. Creșterea eficienței Consiliului Superior al Magistraturii, cu consecința unei mai bune administrări a sistemului judiciar

Abordarea problemei resurselor umane

Deja sistemul judiciar se confruntă cu o creștere exponențială a numărului de cauze cu soluționarea cărora va fi investit, având în vedere criza economică(care, funcție de cine anunță, a trecut sau niciodată nu ne-a afectat) și măsurile anti-criză (care s-au dovedit fără efect).

O altă amenințare – din perspectiva unei analize SWOT a sistemului judiciar – o constituie pensionările ce vor avea loc în mod previzibil în perioada următoare ,alături de plecările posibile din sistem prin alte modalități, determinate de incertitudinea ce planează asupra statutului magistraților, va determina ca volumul de muncă în continuu creștere să fie alocat unui număr tot mai mic de judecători și procurori.

Dacă un punct tare al sistemului judiciar din perspectiva analizei SWOT îl reprezintă nivelul tot mai ridicat de pregătire profesională, resursele umane constituind un capital tot mai valoros al sistemului, în schimb, un punct slab este deficitul deja existent de personal, atât magistrați cât și personal auxiliar de specialitate, precum și împărțirea sa neechitabilă pe instanțe și parchete (volumul de activitate poate dифeри esențial între două instanțe de același grad sau de grade diferite)

În ceea ce privește **recrutarea** în sistem, consider că INM trebuie să rămână în continuare principala modalitate de accesare în magistratură (aceasta fiind un alt punct tare). O modalitate subsidiară acceptabilă rămâne concursul prevăzut de art. 33 alin. 1-4 din Legea nr. 303/2004 republicată, cu condiția pregăririi corespunzătoare a acestor magistrați, eventual chiar anterior intrării lor în activitate. Consider că adoptarea unor metode alternative (de exemplu interviul, cum s-a procedat în trecut) pentru acoperirea rapidă a deficitului de personal ar fi scăderea gradului de pregătire profesională în sistem și în consecință alegerea unei astfel de modalități nu este de dorit.

Simplificarea examenului de admitere la INM nu este în niciun caz de dorit, întrucât ar duce inevitabil la scăderea calității.

Tot pe linia resurselor umane, ar mai putea fi identificate unele soluții *de lege ferenda* ce nu presupun cheltuieli suplimentare.

Ar trebui luată în calcul posibilitatea desființării instanțelor și parchetelor militare (care în prezent au un volum foarte scăzut de activitate), pentru a folosi mai eficient resursele umane deja existente. Se pot constitui în schimb complete specializate în cadrul instanțelor obișnuite, care pe lângă dosarele (înănd de specializare să soluționeze și celealte dosare, degrevându-i astfel parțial pe ceilalți colegi. De altfel, regulile procedurale penale actuale în materia conexității și indivizibilității conduce spre competența instanțelor de drept comun (instanțele care nu fac parte din structura justiției militare), astfel că un prim pas a fost deja făcut și experimentat de câțiva ani, funcționând satisfăcător.

Referitor la **formarea inițială**, consider că pe viitor trebuie pus mai mult accentul și pe dezvoltarea celorlalte calități ale unui magistrat decât cele strict profesionale, acest lucru putând fi făcut prin extinderea activității INM în domeniul dezvoltării personale, al comunicării, al implicării auditorilor în activități în domenii conexe dreptului.

Fotodată, în ceea ce privește formarea în domeniul juridic (formarea teoretică va fi avut deja loc în Universitate), consider că ar fi necesară, într-o și mai mare măsură decât în prezent, o formare practică, încă din anul I, prin inserarea unor stagii practice de cel puțin o săptămână pe lună la instanțe și parchete.

Formarea continuă presupune desfășurarea unor programe de formare profesională cu un nivel ridicat de performanță presupune alocarea unor resurse financiare corespunzătoare. Având în vedere „anul de criza” coroborat și cu alegerile locale și parlamentare de anul acesta, este greu de crezut că finanțarea acestor activități se va putea realiza în mod corespunzător. De aceea este necesară o stabilire a priorităților în domeniu (de exemplu acțiuni pentru unificarea practicii judiciare, pentru familiarizarea magistraților cu noile coduri, dreptul comunitar și cooperarea judiciară internațională), urmând ca resursele financiare să fie îndreptate spre acestea.

Modalitățile de **promovare** în sistem trebuie în continuare să se bazeze pe merit. Se impune păstrarea examenului (concursului) pentru promovarea atât în funcții de execuție cât și în funcții de conducere.

Consider că este necesară introducerea unei condiții exprese privind posibilitatea de înscriere la examen *numai pentru magistrații care își desfășoară activitatea la instanțe și parchete*. Această condiție a interzicerii promovării pe durata detașării la alte instituții decât instanțe și parchete ține de echitate și de calitate: nu este normal ca un magistrat care este detașat la o altă instituție și care de cele mai multe ori nu desfășoară o activitate atât de solicitantă ca un magistrat care lucrează efectiv la o instanță sau parchet să concureze cu acesta din urmă. Sunt cunoscute cazuri de magistrați detașați în cadrul Ministerului Justiției, în aparatul tehnic al CSM etc. care au participat la concursuri de promovare în funcții de execuție, au promovat (în detrimentul contracandidaților care de exemplu intrau în ședințe de judecată și redactau hotărâri în perioada anterioară concursului) iar apoi nu se prezintau la instanțele sau parchetele unde au promovat, ci își continuau detașarea la instituția respectivă. Există chiar cazuri de colegi detașați la astfel de instituții care au promovat două examene în timpul detașării, întâi de la judecătorie la tribunal, apoi de la tribunal (unde nu au judecat nicăi măcar un dosar, continuându-și detașarea) la curtea de apel. Rezultatul este un magistrat care nu a judecat niciodată apeluri, dar va judeca direct recursuri, cu consecințe grave privitoare la calitatea actului de justiție, în detrimentul justițialului.

Problema detașărilor trebuie abordată cu maximă responsabilitate urmând a se înfățura „instituția asa numiților colegi veșnic detașați”.

Detașarea în cadrul aparatului tehnic al CSM și în cadrul INM, respectiv SNG trebuie să rămână în continuare posibilă. Trebuie distins însă în funcție de tipul activității ce urmează să fie desfășurată de cel detașat. Magistrații trebuie să facă parte din conducerea INM, SNG și dintre formatori.

Detașarea unor magistrați la Ministerul Justiției, la alte instituții consider că este contrară legii, având în vedere că detașarea se face în cadrul puterii executive.

De asemenea, este necesar să fie schimbat cadrul normativ sub aspectul concret al închirierii detașării. În prezent inițiativa de a cere închiderea detașării aparține numai celui detașat și instituției la care este detașat fapt. 9 din Regulamentul privind transferul și detașarea judecătorilor și procurorilor, delegarea judecătorilor, numirea judecătorilor și procurorilor în alte funcții de conducere, precum și numirea judecătorilor în funcția de procuror și a procurorilor în funcția de judecător aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 193 din 9 martie 2006).

Or, este firesc ca și instanța sau parchetul de unde este detașat magistratul să poată să solicite închetarea detașării. și Consiliul ar trebui să poată dispune din oficiu închetarea detașării unui judecător sau procuror. CSM fiind autoritatea care, potrivit art.133-134 din Constituție, gestionează cariera magistraților.

Normarea muncii

Consider că actualul program al CSM de normare a muncii nu trebuie abandonat, ci dimpotrivă susținut, având în vedere lipsa de personal acută cu care se confruntă instanțele.

În ceea ce privește echilibrarea schemelor de personal în raport cu volumul de activitate la instanțe și parchete, consider că atenuarea discrepanțelor dintre instanțele judecătorești pornind de la încărătura/post de judecător reprezintă doar o etapă necesară în atingerea unei scheme optime.

În ceea ce privește evaluarea magistraților, apreciez că nu trebuie abandonat cu sistemul actual, ținând seama și de resursele investite până în prezent. Cred, totuși, că dacă rezultatul evaluării nu ar avea consecințe directe asupra carierei magistraților (de exemplu la promovare) s-ar ajunge la o evaluare mai realistă.

Construirea unui program pentru stabilirea costului per dosar, astfel încât cheltuielile judiciare (atât în procesul penal, cât și – *de lege ferenda* – în procesul civil), să fie obiective și previzibile.

Potrivit art. 38 alin. 3 și 4 din Legea nr. 317/2004 republicată, cu modificările și completările ulterioare, CSM *avizează* proiectele de acte normative ce privesc activitatea autorității judecătorești, precum și proiectele de ordine și regulamente care se aprobă de ministrul justiției, în cazurile prevăzute de lege. Este necesar un efort continuu pentru ca puterea executivă și legislativă să conștientizeze importanța acestor avize și să nu mai existe cazuri în care acte normative cu consecințe foarte importante pentru sistemul judiciar sunt adoptate fără avizul Consiliului, cum s-a întâmplat de atâtea ori în trecut.

III. Responsabilizarea Consiliului Superior al Magistraturii

Monitorizarea activității membrilor prin raportare permanentă la proiectul propus la alegerea în consiliu.

Modificarea procedurii de revocare a membrilor CSM, în sensul că ea să poată deveni efectivă, nu iluzorie cum este în prezent (a se vedea procedura de revocare declanșată la nivelul Tribunalului București și nefinalizată).

Modul de redactare al hotărârilor Consiliul Superior al Magistraturii (cel care asigură redactarea hotărârilor este Serviciul de sinteze și pregătirea lucrărilor ședințelor), care, din nefericire păstrează „practica” „vechiului CSM”. Până în prezent au fost numeroase cazuri în care hotărârile CSM, atât ale plenului cât și ale secțiilor, au fost practice nemotivate (hotărâri privind admiterea sau respingerea candidaților la numirea la ICCJ, hotărâri privind transferuri, detașări, valorificarea examenului etc.). De asemenea, nu s-a văzut nicio opinie separată, motivată de vreun membru al actualului CSM, deși s-a afirmat că votul său a fost contrar majorității.

IV. Asigurarea transparenței activității Consiliului Superior al Magistraturii

Comunicarea internă și transparența față de corpul magistraților.

Toate notele la care se referă punctele de pe ordinea de zi a ședințelor plenului și secțiilor trebuie să poată fi descărcate sau vizualizate, cu cel puțin 2 zile înainte de data ședinței, pentru ca toți cei interesați să poată lua cunoștință de conținutul notelor respective (lucru care, din păcate, nu se întâmplă în prezent).

Trebuie înălțatată posibilitatea introducerii în ultima clipă a unor noi puncte pe ordinea de zi a ședințelor plenului sau secțiilor.

Consiliul trebuie să poarte un dialog permanent cu magistrații (de exemplu prin participarea periodică la adunări generale – nu numai cu ocazia bilanțurilor, prin

organizarea de videoconferințe) și cu asociațiile profesionale, obiectiv care, din păcate a fost abandonat.

Comunicarea externă

Se impune în primul rând consolidarea dialogului cu celelalte două puteri: executivă (în special prin Ministerul Justiției) și legislativă (ar fi necesară numirea unui reprezentant permanent al CSM în relația cu Parlamentul) în scopul promovării reformelor în sistemul judiciar, îmbunătățirii procesului de legiferare și de aplicare a legislației.

Trebuie asigurată de asemenea o bună comunicare cu mass-media, cu societatea civilă, cu celelalte profesii juridice prin întâlniri periodice cu reprezentanții acestora.

V. Îmbunătățirea imaginii sistemului judiciar

Numirea unui jurnalist sau fost jurnalist ca purtător de cuvânt al CSM, urmând ca acesta să colaboreze cu unu sau doi magistrați cu pregătire în domeniu și talent în comunicare ce vor face parte din Biroul de informare publică și relații cu mass-media (a se vedea DNA)

Colaborare permanentă cu organizațiile neguvernamentale active și interesate în zona justiției, organizarea în mod constant și efectiv a unor evenimente de tipul ușilor deschise, nu numai la CSM, ci mai ales la instanțe și parchete.

Implicarea în dezvoltarea programelor de educație juridică destinate elevilor și studenților, precum și în realizarea de campanii de informare pentru publicul larg, prin cooperarea cu instituții de învățământ și cu organizațiile neguvernamentale.

Unificarea practicii. O practică unitară a instanțelor transpune în fapt egalitatea cetățenilor în fața legii, fiind în același timp un aspect al dreptului la un proces echitabil.

ambele fiind garantate de Constituția României. O practică unitară ar ușura de altfel și activitatea judecătorilor și ar fi un element pozitiv pentru imaginea sistemului judiciar.

Că modalități de unificare a practicii singurele ce se vor dovedi eficiente vor fi de natură legislativă, prin care să se poată realiza rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție de a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii; asigurarea unor mecanisme procedurale concrete (intrebare preliminară, complete de unificare la nivelul secțiilor ICCJ, obligativitatea respectării deciziilor pronunțate de aceste complete, revizuire în cazul pronunțării unei soluții cu ignorarea deciziei ICCJ dată asupra unei anumite probleme de drept), corroborate cu reforma ICCJ astfel încât aceasta să se pronunțe doar asupra elementelor de drept – cum ar fi de altfel de dorit să fie în general în cazul recursului (adică și atunci când acesta se soluționează de curtea de apel sau de tribunal).

Concluzii

Ideile de mai sus nu îmi aparțin în exclusivitate, fiind exprimate de colegi pe liste de discuții pentru magistrații, în proiectele altor candidați la CSM și nu în ultimul sunt rezultatul discuțiilor purtate în cadrul UNJR. De asemenea, voi susține înființarea unei fundații pentru ajutorarea colegilor care, în anumite momente dramatice ale vieții lor, vor avea nevoie de tot sprijinul nostru.

Consider că sunt capabilă să le pun în practică (pentru că eu cred că noi merităm mult mai mult respect, o recunoaștere a profesionalismului nostru, a rolului nostru în această societate) și îmi propun să le susțin în eventualitatea în care voi fi aleasă. Veți vedea în CSM o prietenă a voastră, un om a căruia ușa va fi veșnic deschisă, o colegă care va avea curajul motivării opinioilor separate și care va răspunde tuturor întrebărilor voastre. Veți avea în CSM un adevărat reprezentant al tuturor judecătorilor.

Judecător Mădălina Afrăsinie
Tribunalul București, Secția a VI-a Civilă

